

AVSONII PEONII POETAE PRE,
 CLARISSIMI ORATIO MATVTINA
 AD OMNIPOTENTEM DEVM HERO
 ICO CARMINE DEDVCTA FELICI
 TER INCIPIT,

Iacobus Pífo transsiluanus
 Poeta Laureatus: Lectori, S.

Mente deum pura: placidísq; requirito uerbis
 Sermodéi donū: mens rationis opus
 Cætera præstat homo facunda animacia lingua
 Verba ne secreti reris habere nihil
 Falleris: est uerbo spaciosi machina mundi
 Facta: poli: tellus: ignis: et aer: aqua
 Adde q; in uerbo nostræ stant tempora uitæ
 Ex uno trini quod uolat ore dei
 Simplicior res nulla deo: mirabere nuncquid
 Si uelit integra simplicitate coli :

Dístichon

Non est in nostro Semeleia fabula uersu
 Est sacra tardipedi mensa negata deo

Denis. W. Sefidobylje. I. p. 14. No. 15

IHESVS MARIA

Mnipotēs quem mēte colo pater ūice rex
Ignorate malis & nulli ignote piorum
Principio extremoꝝ carens antiquior æuo
Quod fuit aut ueniet: cuius formãꝝ modũꝝ
Nec mens complecti poterit nec lingua profari
Cernere quẽ solus: coramq; audire iubentem.
Fas habet & patriam propter confidere dextram
Non genito genitore deus: qui fraude superbĩ
Offensus populi gentes in regna uocauit:
Stirpis adoptiuz meliore propage colendus:
Cernere quem licuit proauis quo numine uiso:
Et patrem uidisse datum: contagia nostra,
Qui tulit: & diri passus ludibria loeti:
Esse iter æternæ docuit remeabile uitæ,
Nec solam remeare animam sed corpore toto:

Cœlestes intrare plagas & inane sepulchri
Arcanum uacuis ad opertum linquere terris
Nate patris summi nostroq; salutifer æuo
Virtutes patrias genitor cui tradidit omnes,
Nil ex inuidia retinens plenusq; datorum,
Pande uiam precibus patriasq; hæc pfer ad aures.
Da pater inuictam cōtra omnia crimina mentē,
Vipereumq; nefas nocituri auerte uenenū,
Sit satis antiquam serpens quod pdidit æuam
Deceptumq; adiunxit adam nos fera nepotum
Semina: ueridicis atas prædicta prophetis,
Vitemus laqueos: quos loetifer implicat anguis,
Pande uiam, qua me post uincula corporis ægri
In sublime feram puri qua lactea cæli,
Semita uentosa superat uaga nubila lunæ,
Qua procures abiire pū: quaq; integer olim:

Raptus quadriiugo penetrat super æthera curru
Helias: & solido cum corpore preuius enoch,
Da pater æterni speratam luminis auram,
Si lapides non iuro deos: unumq; uerendi,
Suspiciens altare sacræ libamina uitæ,
Intemerata fero: si te dominique deiq;
Vnigene cognosco patrem mixtūq; duobus,
Qui super æquoreas uolitabat spiritus undas
Da genitor ueniam: cruciataq; pectora purga
Si te non pecudum fibris non sanguine fuso,
Quæro nec carnis numen coniecto subextis
Si scelere abstineo errori obnoxius: & si,
Opto magis q̄ fido bonus purusq; probari,
Confessam dignare animam: si membra caduca
Execror: & tacitum si poenitet: altaq; sensus,
Formido excruciat tormentaq; fera gehennæ.

Anticipat: patiturque suos mens faucibus manes
Da pater huic nostro fieri rata uota precatu,
Nil metuum cupiamque nihil: satis hoc reus esse,
Quod satis est: nil turpe uelim: nec causa pudoris,
Sic mihi: nec faciam cuiquam quae tempore eodem,
Nolim facta mihi, nec uero crimine laedar,
Nec maculer dubio: paulum distare uidentur,
Suspectus ueraque reus: male posse facultas,
Nulla sit: & bene posse adsit tranquilla potestas,
Sic tenui uictu atque habitu: sic charus amicis
Et semper genitor sine uulnere nominis huius,
Non animo doleam: non corpore: cuncta quietis
Fungantur membra officiis: nec faucibus ullis,
Partibus: amissum quicquam desideret usus,
Pace fruatur: securus agam: miracula terrae,
Nulla putem: suprema mihi cum uenerit hora.

Nec timeat mortem bene conscia uita: nec optet
Purus ab occultis cum te indulgente uidebor.
Omnia despiciam: fuerit cum sola uoluptas.
Iudicium sperare tuum, quod dum sua differt,
Tempora: cunctaturque dies: procul exiige sauo.
Insidiatorem blandis erroribus anguem,
Hac pia sed mcesto trepidantia uota reatu.
Christe apud aeternum placabilis affere patrem.
Saluator deus ac dominus: mens gloria: uerbū.
Filius ex uero uerum de lumine lumen.
Aeterno cum patre manens in saecula regnans.
Consona quē celebrat modulato carmine plebes
Et responsuris ferit aera uocibus Amen.

Finis.

Wienne Tercia Marcii. 1502